

Kniha Daniel — číslo devatenáct

Prorocký význam slova „hodina“ v knize Daniel

Jeff Pippenger

2023-12-14

Slovo „hodina“, které se ve Starém zákoně vyskytuje pouze v knize Daniel, je vždy spojeno s nějakým druhem soudu. Ve třetí kapitole představuje nedělní zákon, s důrazem na znamení, jež představují Šadrak, Měšak a Abed-nego.

Ve čtvrté kapitole představuje příchod varování poselství prvního anděla v roce 1798. Když je ve čtvrté kapitole použito podruhé, představuje zahájení vyšetřujícího soudu dne 22. října 1844. Ve čtvrté kapitole obě použití slova „hodina“ představují dějiny poselství prvního a druhého anděla od roku 1798 až do roku 1844. Tyto dějiny jsou dějinami sedmi hromů ze Zjevení deset. Sedm hromů je znázorněno tím, že je ve čtvrté kapitole slovo „hodina“ použito dvakrát, a proto také představuje dějiny třetího anděla od roku 1989 až do brzy přicházejícího nedělního zákona.

V páté kapitole slovo „hodina“ rovněž představuje nedělní zákon, avšak důraz je tam položen na konec šestého království biblického proroctví, Spojených států, jak je předobrazem koncem prvního království biblického proroctví, Babylóna. Ve třetí kapitole byl důraz položen na korouhev v ohnivé peci, avšak v páté kapitole je důraz kladen na osud Belšasara a na jeho zvláštní soud, ačkoli Daniel nakonec do příběhu vstupuje jako předobraz korouhve.

Při nedělním zákonu jsou znázorněny „hodina“ Nebukadnesarova zasvěcení a smrt Belšasara. „Hodina“, představená jako zahájení soudu ve čtvrté kapitole, označuje zahájení vyšetřujícího soudu dne 22. října 1844 a zároveň označuje zahájení výkonného soudu při nedělním zákonu. Ať už jde o otevření soudních knih v nebeské svatyni dne 22. října 1844, nebo o počátek Božího soudu přivedeného na ty, kdo odmítli spasení, na počátku výkonného soudu při nedělním zákonu je ve čtvrté kapitole Danielově varování před obojím blížícím se soudem znázorněno prvním použitím slova „hodina“ a skutečný počátek každého z obou druhů soudu je znázorněn druhým použitím slova „hodina“ ve čtvrté kapitole.

Gramatický termín pro slovo „hodina“, jak je užívá Daniel, je ten, že jde o „polysémii“. Polysémie je slovo, které má různé definice, jež lze všechny zahrnout pod totéž označení. Všechny pět případů, kdy Daniel užívá slovo „hodina“, se vztahuje k soudu, avšak každý z nich pojednává o odlišných aspektech buď Božího odplatného soudu, který je nazýván Jeho výkonným soudem, anebo Božího vyšetřujícího soudu, v němž určuje, kdo bude či nebude spasen. Ať jde o vyšetřující soud, který započal 22. října 1844, nebo o výkonný soud, který začíná při brzy přicházejícím nedělním zákonu, oba soudy mají postupný charakter. Boží odplatný neboli výkonný soud začíná při nedělním zákonu a postupně zesiluje, až nakonec dosáhne uzavření doby milosti pro lidstvo a sedmi posledních ran.

Pátá kapitola knihy Daniel používá slovo „hodina“, aby znázornila výkonný Boží soud, představovaný smrtí Belšasara a koncem národa, jemuž vládl.

V téže hodině vyšly prsty lidské ruky a psaly naproti svícnu na omítku stěny královského paláce; a král viděl část ruky, která psala. Daniel 5,5.

Výkonný soud začíná při nedělním zákoně, který je také znázorněn Nebúkadnesarovým zasvěcením zlatého obrazu, avšak tato „hodina“ se více týká vysvobození Božího lidu v krizi, která nastává při nedělním zákoně. Výkonný soud nad nevěstkou Týru, a také nad Spojenými státy, začíná při nedělním zákoně, což je „hodina“, která je v knize Daniel symbolem soudu.

A uslyšel jsem jiný hlas z nebe, který pravil: Vyjděte z ní, lide můj, abyste nebyli účastni jejích hříchů a abyste nepřijali z jejích ran. Neboť její hříchy dosáhly až k nebi a Bůh rozpomněl se na její nepravosti. Odplat'te jí, jak i ona odplatila vám, a dvojnásob jí dejte podle jejích skutků; v kalichu, který naplnila, naplňte jí dvojnásob. O kolik se oslavovala a žila v rozkoši, o tolik jí dejte trápení a zármutku; neboť ve svém srdci praví: Sedím jako královna a nejsem vdova a zármutku neuzřím. Proto přijdou její rány v jednom dni: smrt a pláč i hlad, a bude úplně spálena ohněm; neboť mocný je Pán Bůh, který ji soudí. A králové země, kteří s ní smilnili a žili v rozkoši, nad ní budou naříkat a budou pro ni lkát, až uvidí dým jejího hoření, stojíce opodál pro strach z jejího trápení a říkajíce: Běda, běda, veliké město Babylón, to mocné město! neboť v jedné hodině přišel tvůj soud. Zjevení 18,4–10.

Nedělní zákon ve Spojených státech, jenž je počátkem výkonného soudu a který je rovněž postupný, začíná v oné „hodině“, kdy jsou praporem povolávány Boží děti, které jsou ještě v Babylóně. Je to „hodina“, kdy soud přichází na „to veliké město, Babylón“. Její soud, vyjádřený slovem „hodina“, zahrnuje období, kdy je z Babylóna povoláváno jiné Boží stádo.

V onen den bude kořen Jišajův stát jako korouhev národům; k němu se obrátí pohané a jeho odpočínutí bude slavné. I stane se v onen den, že Panovník podruhé vztáhne svou ruku, aby vykoupil ostatek svého lidu, který zůstane, z Asýrie a z Egypta, z Patrosu a z Kúše, z Élamu a ze Šineáru, z Chamátu i z ostrovů mořských. A vztyčí korouhev národům a shromáždí vyhnance Izraele a rozptýlené z Judy sebere ze čtyř úhlů země. Izajáš 11,10–12.

Pán povolal lid z Babylóna v hnutí prvního anděla roku 1844 a druhý anděl oněch dějin má být zopakován v posledních dnech, kdy „Pán znovu, podruhé, vztáhne svou ruku, aby získal ostatek svého lidu“. Ostatek lidu, který znovu vyvádí, není korouhev, neboť korouhví je „kořen Jišajův“, který povstává jako „korouhev“, jehož „pohané vyhledávají“. Podruhé Bůh povolá národy z Babylóna.

Učini tak tak, že nejprve shromáždí „vyhnance Izraele“, kteří jsou „rozptýlenými Judovými“ a přicházejí „ze čtyř koutů země“, když jsou shromážděni na konci tří a půl dne ležení mrtvých na ulici ze zjevení kapitoly jedenácté, která prochází Ezechielovým údolím mrtvých a suchých kostí.

„Hodina“, kdy začíná výkonný soud nad „Babylónem“, oním „velikým městem“, je táž „hodina“ „velkého zemětřesení“ ze Zjevení jedenácté kapitoly. Boží výkonný soud začíná v onu „hodinu“, neboť ve Zjevení, kapitole jedenácté, je v „hodině“ zemětřesení pobito sedm tisíc. Těchto sedm tisíc bylo předobrazeno „nejmocnějšími muži“ Nebúkadnesara, kteří zahynuli, když vrhali Šadracha, Měšacha a Abed-nega do pece, jež byla rozpálena „sedmkrát“ více než obvykle. Ve Francouzské revoluci „sedm tisíc“ představovalo francouzskou královskou moc, neboli její mocné

muže. V páté kapitole nebyl zabit pouze Belsazar, ale bylo zničeno i jeho vojsko. „Hodina“ nedělního zákona zahajuje pronásledování, znázorněné tím, že je Boží lid vržen do pece, avšak zároveň označuje počátek Božího výkonného soudu nad velkým městem Babylonem.

Je to také „hodina“ velikého zemětřesení z jedenácté kapitoly Zjevení, kdy kdysi mrtvé kosti, které byly usmrceny na ulici šelmou z propasti, jsou vyzdviženy do nebe jako korouhev. Tam je to také táž „hodina“, kdy zazní třetí běda, která je zároveň sedmou polnicí. Sedmá polnice je třetí běda a účelem této poslední polnice bědy není pouze přivést soud na ty, kdo vynucují svěcení neděle, nýbrž také rozhněvat národy. Třetí běda, sedmá polnice i rozhněvání národů jsou všechno symboly, které se vztahují k prorocké úloze islámu, a všechny jsou umístěny do „hodiny“ velikého zemětřesení.

I uslyšeli veliký hlas z nebe, který jim řekl: Vystupte sem. A vystoupili do nebe v oblaku; a jejich nepřátelé je spatřili. V tu hodinu nastalo veliké zemětřesení, a desetina města padla, a při tom zemětřesení bylo usmrceno sedm tisíc lidí; a ostatní byli naplněni bázní a vzdali slávu Bohu nebe. Druhé běda pominulo; aj, třetí běda přichází rychle. A zatroubil sedmý anděl; a v nebi zazněly mocné hlasy, které pravily: Království tohoto světa se stala královstvím našeho Pána a jeho Krista; a bude kralovat na věky věků. A čtyřiaadvacet starců, kteří seděli před Bohem na svých trůnech, padli na své tváře a klaněli se Bohu se slovy: Děkujeme tobě, Pane Bože všemohoucí, který jsi a který jsi byl a který přicházíš, protože jsi převzal svou velikou moc a ujal ses kralování. I rozhněvaly se národy, ale přišel tvůj hněv i čas mrtvých, aby byli souzeni, a abys dal odměnu svým služebníkům prorokům a svatým i těm, kteří se bojí tvého jména, malým i velikým, a abys zahubil ty, kteří hubí zemi. Zjevení 11:12–18.

Ezechiellovy mrtvé kosti vystupují „v oblaku do nebe; a jejich nepřátelé“ je pozorují v „hodině“, kdy začne znít hudba Nebúkadnesarova a nevěstka Týru začne zpívat a odpadlý Izrael začne tančit. Odpadlý Izrael představuje falešného proroka, král Nebúkadnesar je drak a nevěstka Týru je šelma. Tanec je znázorněn proroky Baalovými a proroky háje v příběhu o Eliášovi. Byl také znázorněn tancem Salome, dcery Herodiady. Baal je falešné mužské božstvo a Aštarót jsou proroci háje, jenž je ženským božstvem. Společně představují spojení církve (ženy) a státu (muže). Společně představují falešného proroka Spojených států. Salome označuje, že falešný prorok je dcerou Říma, jehož obrazem je ve Spojených státech spojení církve a státu.

Proto v ten čas přistoupili někteří Chaldejci a obžalovali Židy. Promluvili a řekli králi Nebúkadnesarovi: Králi, žij navěky. Ty, králi, jsi vydal rozkaz, aby každý člověk, který uslyší zvuk rohu, píšťaly, citer, sambuky, žaltáře, dud a všelikého druhu hudby, padl a klaněl se zlatému obrazu; a kdo by nepadl a neklaněl se, ten aby byl uvržen doprostřed ohnivé, rozpálené pece. Jsou zde někteří Židé, které jsi ustanovil nad správou babylónské provincie: Šadrak, Měšak a Abed-nego; tito muži, králi, na tebe nedbali: neslouží tvým bohům ani se neklanějí zlatému obrazu, který jsi postavil. Daniel 3,8–12.

V oné „hodině“ nepřátelé Šadracha, Měšacha a Abednega spatřili, že odmítli znamení šelmy, a tehdy žádali krále, aby vykonal předepsaný soud. V oné „hodině“ se projevuje nedělní zákon, jenž je otřesením, které se staví proti zemské šelmě (zemětřesení), Nebúkadnesarův hněv a rozhořčení.

Tehdy Nebúkadnesar ve svém hněvu a prehlivosti rozkázal přivést Šadracha, Měšacha a Abednega. I přivedli tyto muže před krále. Daniel 3,13.

Pronásledování, které je vedeno proti dvěma Božím svědkům (Šadrachovi, Měšachovi a Abednegovi), nastává tehdy, když se odmítnou poklonit, anebo, jak uvádí jedenáctá kapitola Zjevení, postaví se na své nohy.

A po třech a půl dnech vstoupil do nich Duch života od Boha, i postavili se na nohy své; a velká bázeň padla na ty, kteří je viděli. A uslyšeli veliký hlas z nebe, který jim řekl: Vstupte sem. I vstoupili na nebe v oblaku; a jejich nepřátelé je spatřili. Zjevení 11,11.12.

Odmítající se sklonit, stojí na svých nohou jako mocné vojsko Ezechiellovo. Stojí tehdy, když přijímají a poté hlásají pečetící poselství, které protestuje proti vytváření svazku církve a státu ve Spojených státech, varuje před brzy přicházejícím nedělním zákonem a označuje, že Boží odplatný soud má být zanedlouho vykonán islámem třetího běda. Poselství půlnočního volání je znázorněno „tajemstvím“, které bylo zjeveno Danielovi ve druhé kapitole, a když se Boží lid posledních dnů upevní v této „pravdě“, nemůže a nebude otřesen blížícím se zemětřesením.

„Dílo v Battle Creeku je téhož rázu. Vedoucí v sanatoriu se smísili s nevěřícími a připustili je, více či méně, do svých porad, avšak je to, jako by se dali do práce se zavřenýma očima. Postrádají rozlišovací schopnost, aby viděli, co se na nás může kdykoli přivalit. Je tu duch zoufalství, války a krveprolití, a tento duch bude vzrůstat až do samého závěru času. Jakmile budou Boží lidé zapečetěni na svých čelech — není to nějaká pečeť ani znamení, které by bylo možno vidět, nýbrž zakotvení v pravdě, jak po stránce intelektuální, tak duchovní, takže jimi nelze pohnout — jakmile budou Boží lidé zapečetěni a připraveni na třibení, přijde ono. Ve skutečnosti již začalo. Boží soudy nyní dopadají na zemi, aby nám daly varování, abychom věděli, co přichází.“ Manuscript Releases, svazek 10, 252.

Zapečetění představuje znamení, které zpočátku lidé nemohou vidět, avšak poté je viditelné pro všechny. Když Boží lid přijme poselství Půlnočního volání, které bylo znázorněno „tajemstvím“ zjeveným Danielovi ve druhé kapitole, přijal „tajemství“ obrazu šelmy, jež vede ke znamení šelmy, které přináší Boží soud, vykonávaný prostřednictvím islámu. To se odehrává v době, kdy narůstá „duch zoufalství, války a krveprolití“. Ta doba je nyní. Dochází k tomu tehdy, když vůdcové adventismu nemohou vidět pro laodicejskou slepotu. Během procesu zapečetění, který je dovršen při Půlnočním volání, je pečeť vtiskována na čela moudrých panen, avšak zůstává neviditelná. Šadrach, Měšach a Abednego představují ty, kdo jsou upevněni v pravdě, jak je to znázorněno jejich rozhovorem s Nebúkadnesarem.

Nebúkadnesar promluvil a řekl jim: Je to pravda, Šadrachu, Měšachu a Abednego, že nesloužíte mým bohům ani se neklaníte zlatému obrazu, který jsem postavil? Nyní tedy, jste-li připraveni, jakmile uslyšíte zvuk rohu, píšťaly, citary, harfy, žalmu a dud a všelikého druhu hudby, padnout a poklonit se obrazu, který jsem zhotovil — dobře; jestliže se však nepokloníte, budete v tu hodinu uvrženi doprostřed ohnivé rozpálené pece; a kdo je ten Bůh, který vás vysvobodí z mých rukou? Šadrach, Měšach a Abednego odpověděli a řekli králi: Ó Nebúkadnesare, není třeba, abychom ti v této věci odpovídali. Je-li tomu tak, náš Bůh, jemuž sloužíme, je mocen vysvobodit nás z ohnivé rozpálené pece, a vysvobodí nás i z tvé ruky, králi.

Ale i kdyby ne, budiž ti známo, králi, že tvým bohům sloužit nebudeme ani se nebudeme klanět zlatému obrazu, který jsi postavil. Daniel 3,14–18.

Poté tři hodnostáři zjeví pečeť Boží, kterou lze vidět. Jen ti, kdo nejprve mají v sobě pečeť, kterou nelze vidět, budou zapojeni do zjevování pečeti Boží v čase, kdy musí být viditelná.

Tu se Nebúkadnesar naplnil hněvem a výraz jeho tváře se změnil proti Šadrachovi, Měšachovi a Abed-negovi; proto promluvil a přikázal, aby pec rozpálili sedmkrát více, než bývalo zvykem ji rozpálit. A přikázal nejsilnějším mužům, kteří byli v jeho vojsku, aby svázali Šadracha, Měšacha a Abed-nega a uvrhli je do hořící ohnivé pece. Tu byli ti muži svázáni ve svých pláštích, suknicích, pokrývkách hlavy a ostatním oděvu a byli uvrženi doprostřed hořící ohnivé pece. Protože králův rozkaz byl naléhavý a pec byla nadmíru rozpálena, usmrtil plamen ohně ty muže, kteří vynášeli Šadracha, Měšacha a Abed-nega. A tito tři muži, Šadrach, Měšach a Abed-nego, padli svázáni doprostřed hořící ohnivé pece. Tu král Nebúkadnesar užasl, rychle vstal a promluvil; řekl svým rádcům: Což jsme neuvrhli doprostřed ohně tři svázané muže? Odpověděli a řekli králi: Jistě, králi. Odpověděl a řekl: Hle, vidím čtyři muže rozvázané, jak chodí uprostřed ohně, a není na nich úhony; a podoba čtvrtého je jako Syn Boží. Daniel 3,19–25.

Dva svědkové, představovaní Šadrakem, Měšakem a Abednegem, jsou pak vyzdviženi jako korouhev, a potom bude spatřena pečeť.

„Dílem Ducha svatého je usvědčovat svět z hříchu, ze spravedlnosti a ze soudu. Svět může být varován jediné tehdy, když uvidí ty, kdo věří pravdě, posvěcené skrze pravdu, jak jednají podle vznešených a svatých zásad a jak ve vysokém, povzneseném smyslu ukazují jasnou dělicí čáru mezi těmi, kdo zachovávají přikázání Boží, a těmi, kdo je pošlapávají svýma nohama. Posvěcení Duchem vyznačuje rozdíl mezi těmi, kdo mají pečeť Boží, a těmi, kdo zachovávají nepravý den odpočinku. Až přijde zkouška, bude jasně ukázáno, co je znamením šelmy. Je jím zachovávání neděle. Ti, kdo po vyslechnutí pravdy nadále považují tento den za svatý, nesou podpis člověka hříchu, který zamýšlel změnit časy a zákony. Bible Training School, 1. prosince 1903.“

Při nedělním zákonu se Spojené státy obrátí k Organizaci spojených národů, aby vykonaly své prorocké dílo. Mají klamat svět zázraky, které činí, jak je znázorněno tancem Salome. Zatímco budou vykonávat svůj tanec klamu, nevěstka z Týru bude zpívat své písně a Nebúkadnesarův orchestr bude hrát hudbu. Spojené státy se ujímají vedení v tom, aby donutily svět přijmout tu píseň a poklonit se před obrazem.

A viděl jsem jinou šelmu, vystupující ze země; a měla dva rohy podobné beránkovým, ale mluvila jako drak. A vykonává všechnu moc první šelmy před její tváří a působí, aby se země i ti, kteří na ní přebývají, klaněli první šelmě, jejíž smrtelná rána byla uzdravena. A činí veliká znamení, takže i oheň nechává sestupovat z nebe na zem před zraky lidí. A svádí obyvatele země skrze ta znamení, která jí bylo dáno činit před šelmou; a říká obyvatelům země, aby učinili obraz šelmě, která měla ránu od meče, a přece ožila. A bylo jí dáno vdechnout život obrazu šelmy, aby obraz šelmy i mluvil a způsobil, aby byli usmrceni všichni, kdo by se obrazu šelmy neklaněli. A působí, aby všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i otroci,

přijali znamení na svou pravou ruku anebo na svá čela, a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, leč ten, kdo má to znamení nebo jméno šelmy anebo číslo jejího jména. Zde jest moudrost. Kdo má rozum, ať spočítá číslo šelmy, neboť je to číslo člověka; a to číslo jest šest set šedesát šest. Zjevení 13,11–18.

Egypt v posledních dnech představuje svět (tehdy spravovaný Organizací spojených národů), avšak proti těm (Spojeným státům), kdo se obracejí o pomoc k Egyptu, bylo vysloveno „Běda“ (symbol islámu). Když jsou tři hodnostáři uvrženi do pece a stanou se praporcem pro svět, pec ve skutečnosti není pecí Nebúkadnesarovou.

Běda těm, kteří sestupují do Egypta pro pomoc; opírají se o koně a doufají ve vozy, protože jich je mnoho, a v jezdce, protože jsou velmi silní; ale neohlíží se ke Svatému Izraelovu ani nehledají Hospodina! A přece i on je moudrý a uvede zlo a nevezme zpět svá slova; nýbrž povstane proti domu zlovolníků a proti pomoci těch, kdo páchají nepravost. Egyptané jsou však lidé, a ne Bůh, a jejich koně jsou tělo, a ne duch. Když Hospodin vztáhne svou ruku, padne jak ten, kdo pomáhá, tak ten, komu je pomáháno, a všichni spolu zahynou. Neboť takto ke mně promluvil Hospodin: Jako když lev a lvíče řvou nad svou kořistí, ačkoli je proti nim svoláno množství pastýřů, jejich hlasu se nelekne ani se nedá odstrašit jejich hlukem, tak sestoupí Hospodin zástupů, aby bojoval za horu Sijón a za její pahorek. Jako ptáci v letu, tak bude Hospodin zástupů chránit Jeruzalém; bude jej chránit a vysvobodí jej, přejde nad ním a zachová jej. Obráťte se k tomu, od něhož se synové Izraelovi hluboce odvrátili. Neboť v onen den každý odvrhne své stříbrné modly a své zlaté modly, které vám vaše vlastní ruce zhotovily k hříchu. Tehdy Asyřan padne mečem, ne mečem silného muže, a meč, ne meč bezvýznamného člověka, jej pohltí; uprchne však před mečem a jeho mladíci budou poraženi. I přejde ze strachu do své pevnosti a jeho knížata se zděsí před praporcem, praví Hospodin, jehož oheň je na Sijónu a jeho pec v Jeruzalémě. Izajáš 31,1–9.

Jeruzalém je pec, k níž bude svět vzhlízet, a uvidí v ní čtyři muže procházet.

Tu přistoupil Nebúkadnesar k otvoru rozpálené ohnivé pece, promluvil a řekl: Šadrachu, Mésachu a Abed-nego, služebníci Boha Nejvyššího, vyjděte a pojděte sem. Tehdy Šadrach, Mésach a Abed-nego vyšli z prostředku ohně. A satrapové, místodržitelé, vladaři i královští rádci, shromáždění pospolu, viděli na těch mužích, že oheň neměl nad jejich těly žádnou moc; ani vlas na jejich hlavě nebyl sežehl, ani jejich pláště nebyly změněny, ba ani pach ohně na nich neulpěl. Tu Nebúkadnesar promluvil a řekl: Požehnán buď Bůh Šadrachův, Mésachův a Abed-negův, který poslal svého anděla a vysvobodil své služebníky, kteří v něho důvěřovali a změnili královo slovo a vydali svá těla, aby nesloužili ani se neklaněli žádnému bohu kromě svého vlastního Boha. Daniel 3,26–28.

Poté vydal Nebúkadnesar další nařízení. Toto nařízení symbolizuje závěrečné nařízení posledních dnů. Vydává rozsudek smrti, který je v jeho slabém pokusu vyvýšit Boha nebes ve skutečnosti prorockou symbolikou rozsudku smrti na konci světa. Nebúkadnesar, představující krále na konci světa, je symbolem deseti králů draka, kteří smilní se smilnicí římskou. Dalším nařízením v prorockém scénáři je rozsudek smrti, a přestože Nebúkadnesar vydává prohlášení pro svou dobu, ve skutečnosti představuje poslední nařízení trojnásobného spojení v posledních dnech. Tímto

nařízením je rozsudek smrti, který vstupuje v platnost po uzavření doby milosti, ale nikdy není vykonán proti Božímu lidu.

Proto vydávám nařízení, aby každý lid, národ i jazyk, který by pronesl cokoli nepatřičného proti Bohu Šadraka, Měšaka a Abednega, byl rozsekán na kusy a jeho dům obrácen v hnojiště; neboť není jiného Boha, který by mohl vysvobodit tímto způsobem. Potom král povýšil Šadraka, Měšaka a Abednega v babylónské provincii. Daniel 3,29.30.

Nyní jsme již zaznamenali dostatečnou část prvních tří kapitol knihy Daniel, abychom mohli přikročit k úvaze o čtvrté a páté kapitole, které se řídí prorockým principem „opakování a rozšíření“. Čtvrtá kapitola knihy Daniel označuje rok 1798 a počátek šelmy ze země a pátá kapitola knihy Daniel označuje nedělní zákon a konec šelmy ze země, když mluví jako drak. Tyto dvě kapitoly mají být spojeny „řádek za řádkem“ s prvními třemi kapitolami, aby se dále budovalo na struktuře poselství tří andělů. Z tohoto důvodu nejprve pečlivě vymezíme princip „řádku za řádkem“.

Budeme pokračovat v příštím článku.

„Belšasar dostal mnoho příležitostí poznat a činit Boží vůli. Viděl, jak byl jeho děd Nebúkadnesar vypovězen ze společnosti lidí. Viděl, jak rozum, jímž se pyšný panovník honosil, byl odňat Tím, který jej dal. Viděl, jak byl král vyhnán ze svého království a učiněn společníkem polních zvířat. Avšak Belšasarova láska k zábavám a sebeoslavě vymazala poučení, na něž nikdy neměl zapomenout; a dopouštěl se hříchů podobných těm, které přivedly na Nebúkadnesara zjevné soudy. Promarnil příležitosti, které mu byly milostivě dány, a zanedbal využít možnosti, jež měl na dosah, aby se obeznámil s pravdou. „Co mám činit, abych byl spasen?“ byla otázka, kterou tento veliký, ale pošetilý král lhostejně pominul.“ Bible Echo, 25. dubna 1898.